

Arrest

nr. 202 910 van 24 april 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, op 15 november 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 november 2015 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 18 maart 2016 wordt de aanvraag

onontvankelijk verklaard en wordt tevens aan de verzoekende partijen bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.2. Op 15 juli 2016 dienen de verzoekende partijen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 28 november 2016 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Met arrest nr. 188 773 van 22 juni 2017 vernietigt de Raad voornoemde beslissing.

1.3. De aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt op 29 september 2017 ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Er wordt door de gemachtigde eveneens besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

EERSTE BESLISSING:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.07.2016 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door : (...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor D. A. (...), die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 25.09.2017 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/S3/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

Dat in het verzoekschrift ook argumenten! worden aangevoerd welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen (verzoekers halen aan dat zij geen gevaar betekenen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, dat zij geen fraude hebben gepleegd en zich als voorbeeldige burgers gedragen). Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.”

TWEEDE BESLISSING

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw, die verklaart te heten: (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten! die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen (onmiddellijk) na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is zij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen: betrokkene verklaart in haar asielprocedure op 04.03.2015 het grondgebied te hebben betreden, Op 13.05.2015 werd haar asielprocedure afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming door het CGVS. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat :

4 ° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 18.03.2016, haar betekend op 19.04.2016.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers betogen dat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde schendt doordat geen rekening is gehouden met de motieven van het vernietigingsarrest nr. 188 773 van 22 juni 2017. De verwerende partij zou hebben nagelaten te onderzoeken of kinesitherapie en ortho-prothesemakers in Servië beschikbaar zijn.

2.2. De Raad merkt op dat het gezag van gewijsde dat aan een vernietigingsarrest verbonden is, wordt bepaald door het dictum van het arrest en de daarmee onlosmakelijk verbonden motieven. Die motieven bepalen de beoordelingsruimte waarover het bestuur nog beschikt na de vernietiging (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie onder meer RvS 20 november 2014, nr. 229.258).

2.3. In zijn vernietigingsarrest nr. 188 773 stelde de Raad concreet vast dat uit de motivering van de onontvankelijkheidsbeslissing blijkt dat *“Uit de summiere motivering in het medisch advies van de arts-adviseur van 25 november 2016 blijkt inderdaad niet waarom niet is nagegaan of de voorgeschreven kinesitherapie beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst.”*

De Raad wijst er bovendien in voornoemd arrest op dat *“in casu wordt vastgesteld dat uit de motieven in het medisch advies van de arts-adviseur van 25 november 2016 niet (afdoende) blijkt waarom de arts-adviseur niet is nagegaan of de voorgeschreven kinesitherapie beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. Indien de arts-adviseur de mening is toegedaan dat de ingeroepen medische problematiek van die aard is dat het feit dat de dochter van de verzoekende partijen in haar land van herkomst niet zou kunnen beschikken over de voor haar door haar behandelend arts noodzakelijk geachte kinesitherapie geen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat zij een risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling, dan dient hij hiervoor in zijn advies de redenen op te geven die toelaten te begrijpen waarom hij deze mening is toegedaan, wat zoals hierboven reeds werd uiteengezet niet het geval is.”*

Noch uit de beslissing van de gemachtigde noch uit het medisch advies van 25 september 2017 blijkt dat is onderzocht of kinesitherapie en ortho-prothesemakers in Servië beschikbaar zijn. Er blijkt ook niet dat de arts-adviseur motiveert waarom hij van mening is *“dat de ingeroepen medische problematiek van die aard is dat het feit dat de dochter van de verzoekende partijen in haar land van herkomst niet zou kunnen beschikken over de voor haar door haar behandelend arts noodzakelijk geachte kinesitherapie geen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat zij een risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling.”*

In de nota repliceert de verwerende partij *“Verder heeft de arts-adviseur ook terecht gesteld dat wat de behandeling betreft die toegepast wordt in het herkomstland moet opgemerkt worden dat deze onder de verantwoordelijkheid valt van de plaatselijke specialisten die uiteraard de beste middelen uit hun arsenaal waarover zij beschikken zullen inzetten en de mogelijkheden verschillen uiteraard volgens de goedkeuring en terugbetaling in het land van herkomst door het ministerie van volksgezondheid. Immers, de arts-adviseur heeft uitdrukkelijk aangegeven dat pediaters en pediatrische neurologen beschikbaar (en toegankelijk) zijn. Het gegeven of er al dan niet kinesitherapie en prothesen nodig zijn,*

zal door hun worden bepaald." Dit verweer bevestigt alleen maar dat niet is onderzocht of kinesitherapie en ortho-prothesemakers in Servië beschikbaar zijn.

Verzoekers kunnen worden gevolgd waar zij stellen dat de gemachtigde heeft gehandeld in strijd met het gewijsde van het arrest nr. 188 773 van 22 juni 2017.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

Uit de redactie van de tweede bestreden beslissing blijkt dat deze beslissing is afgeleverd in uitvoering van de eerste bestreden beslissing. Gelet op de nauwe samenhang tussen enerzijds de eerste bestreden beslissing en anderzijds het ten aanzien van de tweede verzoekster genomen bevel om het grondgebied te verlaten en de vaststelling dat de eerste bestreden beslissing dient vernietigd te worden, dient met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling de tweede bestreden beslissing hoe dan ook uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC